

Men må jeg godt lige sige, at der, hvor jeg sagde, at vi ikke har nogen måltal og ikke har nogen målsætning, er, når man taler om f.eks. religion eller tro, politisk anskuelse eller seksuel orientering, fordi det overhovedet ikke vedrører den statslige ansættelsesmyndighed. Hvordan skulle man så vide, hvad det er for grupperinger, man har inden for de temaer? Så skulle man jo registrere det, og det ville give et samfund, jeg overhovedet ikke ønsker. Så der vil jeg blot sige, at for mig er alle *alle*. Det, der så er forskellen på vores ordvalg – også med hensyn til resultatkontrakter – er, at man taler om, at de har en anden etnisk baggrund end dansk. Det er det eneste, man i virkeligheden så fokuserer på, og ikke tro, seksuel orientering eller hudfarve i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo som grebet ud af luften, det, der står i det her forslag. Det er jo sådan set sådan – som også andre ordførere har været inde på, og som jeg ikke specifikt har nævnt, derfor gør jeg det nu – at det nævnes i § 1, stk. 2, i lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Det er altså ikke nogle tilfældige ord, vi tager frem. Det er nogle, der er vigtige, når man diskuterer arbejdsmarkedet.

Vi tror, at det er meget vigtigt, at vi i den forstand i de enkelte annoncer, som på den måde er målrettet de enkelte personer, som ønsker at søge, skriver, at sådan er det, og at de ikke skal slå op i 500 andre cirkulærer eller læse nogle generelle målsætninger eller høre finansministeren med nogle foredrag et eller andet sted. Det er meget konkret, og det står i det konkrete jobopslag, og det tror vi er en effektiv måde at kommunikere på. For man kommunikerer helt konkret til den, der har interesse i netop den stilling og måske kan ønske at vide, hvordan de faktiske forhold i jernindustrien er, når det drejer sig om de forhold, vi har nævnt her.

KL 11.30

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det bliver ikke meget nyt, for jeg refererer bare til det, der er sagt om måltal, og hvad det er, der egentlig skal stå i en bundtekst. Der siger jeg blot, at der ikke eksisterer måltal, når vi taler om politisk opfattelse, tro eller seksuel orientering, for det vedrører overhovedet ikke den statslige ansættelsesmyndighed, og det skal ikke registreres. Ingen kan komme og sige, om sam-

mensætningen er rigtig ud fra politisk observans, seksuel orientering eller tro.

Derimod kan man konstatere, at der er tale om personer, der har en anden etnisk baggrund end dansk, og det er den rummelighed, som man så egentlig fokuserer på også ved ansættelsen, så vi er sikre på, at det også afspejler andelen med anden etnisk baggrund. Der er det helt legitimt at man har en målsætning.

Jeg konstaterer blot, at når vi taler om nyan-sættelser, er man over den befolkningsmæssige andel, og når det gælder elever i staten, er man oppe på dobbelt så mange i forhold til andelen af befolkningen, og i øvrigt hænger det sammen med, hvad det er for områder – hvor hurtigt udskiftningen er, og hvilke forudsætninger man har uddannelsesmæssigt for at komme i betragtning.

(Kort bemærkning).

Hüseyin Arac (S):

Finansministeren og vi diskuterer og snakker om det beslutningsforslag fra radikal side. Vi har klart sagt, det er et skridt i den rigtige retning, men det løser ikke problemet alene. Derfor vil jeg spørge finansministeren, om der ud over de modsætninger, regeringen pænt og roligt de sidste 6 år har sagt, der er, ingen skævheder er her. Ellers ville vi ikke snakke om de her ting.

Private arbejdsgivere er bedre end de offentlige, hvad angår ansættelse af folk med anden etnisk baggrund end dansk – det er en realitet. Det indrømmer Det Konservative Folkepartis ordfører også. Derfor vil jeg spørge finansministeren, om han har et andet forslag, en anden idé til, hvordan vi kan rette op på den skævhed, der er.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er for det første at erkende virkeligheden og dernæst også at arbejde med forbedringer på de områder, hvor der egentlig er problemer. Men det kan også være, der er forskel på de områder, man kan ansætte på i en privat virksomhed, og det niveau, det kræver af uddannelse på en offentlig arbejdsplads. Der er meget stor forskel på, hvad det egentlig er. Er det et ufaglært job, eller kræver det nogle faglige forudsætninger?

Der er man nødt til at anerkende, at hvor det kræver nogle faglige forudsætninger, ligger der jo alene en frasertering, hvis der er grupper, der er underrepræsenteret på de uddannelsesområder. Jeg siger blot også til Socialdemokratiets ordfører, at ingen regering har gjort mere end